

El silenci dels «intel·lectuals» davant els «relats oficials»

Autor: Sergi Lara

Data de publicació: 27-01-2025

Per què desapareixen els intel·lectuals crítics amb el discurs oficial i anem cap a la tirania d'un pensament únic? En Sergi Lara ens en dona el seu parer.

Qualsevol persona a qui li funcionin correctament les connexions neuronals, pot veure amb claredat com durant els darrers anys hi ha hagut un esclat de les anomenades “eines de desinformació”. Casualment, va ser a inicis de l'any 2020 quan aquest esclat es va fer molt més evident, destacant la imposició de “relats oficials” com mai abans no s'havia produït a la història humana. Tanmateix, el que més sobta és constatar el silenci de la majoria de persones considerades “intel·lectuals”. Però, sortosament, les poques i veritables veus intel·lectuals que han trencat aquest silenci tenen una certa autoritat dintre de les seves respectives especialitats. A nivell internacional, podem destacar el lingüista nord-americà Noam Chomsky i la seva denúncia sobre la falsedat de la majoria d'articles científics a les principals revistes especialitzades, i com aquests articles compleixen una funció de transmissors dels “relats oficials” que es volen imposar a tot arreu. En aquesta mateixa línia, el filòsof català Jordi Pigem especifica encara més i assenyalava directament tot el que està vinculat amb la pandèmia Covid-19 com el punt d'inflexió dels intents per imposar el pensament únic i els “relats oficials” que esclafen qualsevol dissidència.

A inicis d'agost d'aquest 2024, En Jordi Bilbeny comentava al seu discurs inaugural de la Universitat Nova Història un fet que està marcant les nostres vides d'una manera molt important els darrers anys, i que, al cap i a la fi, connecta amb el “control del relat” que sempre s'ha volgut fer amb major o menor encert. Les revisions històriques que no estan sotmeses al control del poder són, sens dubte, una eina cabdal per contrarestar el pensament únic i els “relats oficials”. Però la qüestió més rellevant d'aquest context està íntimament relacionada amb una contradicció sense precedents, on tenim, per un costat, unes tecnologies que estan començant a canviar les estructures operatives de tota la civilització moderna, mentre que, per altre costat, tot el pensament humanístic es troba en una involució accelerada dintre de les universitats d'arreu del món. I és justament aquest punt, la combinació entre tecnologies dirigides pel poder econòmic i les universitats sotmeses al poder polític, el fet que marca tot el que passa al voltant dels “relats oficials” per imposar el pensament únic. Des del punt de vista dels investigadors de temes històrics en general, aquest context és molt valuós

per confirmar el vincle tan estret que hi ha entre els “relats oficials” i els grans poders nacionals i internacionals. Uns relats, tot sigui dit, que poden estar dirigits pels mateixos que són capaços d'organitzar actes de terrorisme, conflictes bèl·lics, fallides econòmiques o resolucions judicials fabricades.

Per apropar-nos a casa nostra agafaré, a tall d'exemple, el cas d'un catedràtic de literatura del nord d'Espanya, En Jesús González Maestro, que sempre ha expressat un gran espanyolisme en un canal de youtube propi, però, al mateix temps, sempre ha fet afirmacions molt contundents respecte als poders nacionals i internacionals. En clau espanyola, aquest personatge s'estranya de com és possible que mai no s'hagi fet un gran estudi sobre el comerç i les rutes comercials durant els Segles d'Or de l'Imperi hispànic, com sí que han fet altres potències colonials. Un aspecte que, sense ser el seu objectiu, posaria de relleu que els catalans hi van tenir un enorme protagonisme, tal com En Jordi Bilbeny ha exposat al seus estudis. En clau internacional, el mateix personatge no dubta a qualificar totes les actuals universitats del món com a centres de corrupció en connivència amb els poders econòmics i polítics. Per una banda, doncs, un intel·lectual espanyolista es fa preguntes directes sobre temes que tenen molt a veure amb la seva identitat nacional, mentre que, per altra banda, no té por a denunciar el funcionament actual de les universitats sota objectius que ja no tenen res a veure amb els d'estendre el coneixement a la societat.

Anant una mica més enllà, si un catedràtic espanyol es fa preguntes sobre el tractament institucional de la mateixa història d'Espanya, ¿com podem interpretar que tants investigadors reivindiquin la catalanitat d'En Cristòfol Colom i no es mogui res de res des de les mateixes institucions? La resposta ens la donen aquestes poques veus que qüestionen els “relats oficials” i el pensament únic com a veritables “eines de desinformació” per preservar els poders econòmics i polítics: l'anomenat statu quo. Poders que tant poden actuar per tenir segrestats uns fets històrics que farien trontollar tot l'edifici institucional d'un estat, com per fabricar una situació on les elits globals pretenen un control total sobre la ciutadania. És llavors quan queda al descobert la posició de la majoria dels “intel·lectuals” que es guanyen raonablement bé la vida ocupant càrrecs a universitats, administracions, mitjans de comunicació o grans empreses. Som davant, doncs, d'un sistema de poders fraudulent i corrupte que treballa incansablement per assegurar la seva legitimitat, la qual sols és possible mantenir a través dels “relats oficials” que impedeixen qualsevol discurs contrari o qualsevol investigació rigorosa. Si fa cinc segles un fet podia amagar-se amb relativa facilitat, avui són les tecnologies més avançades i la degradació del coneixement humanístic les dues eines per garantir el control social. Un control on és clau la banalització de les veus contestatàries per desacreditar-les i marginar-les, al mateix temps que les activitats d'oci i entreteniment reben els majors incentius.

Sergi Lara
Agost del 2024